

Ønske om, at Næring som Købmand og Høker samt Brændevinshandel ikke — saaledes som det efter § 11, 2det Pkt. for Landets Vedkommende er tilladt — skal kunne forenes med Gæstgiveri med Udskænkning af stærke Drikke. Paa de Egne, hvor en saadan Forening af Handel og Udskænkning virker uheldigt, ligger det nær at give det paagældende Kommuneraad Indflydelse paa Sagen, idet man gør en saadan Forening til en Bevillingssag, og saadan Bevilling bør formentlig kun gives, hvor Foreningen skønnes nødvendig for Fortsættelsen af Gæstgiveri- eller Beværtervirksomheden.

Efter § 11, 3. Pkt., kan allerede Indenrigsministeriet give Tilladelse til Forening af Beværter- eller Gæstgivernæring med anden Næring, »hvor det er nødvendigt for at fortsætte en bestaaende Virksomhed«. Formentlig har Meningen været dermed at komme til Hjælp bestaaende *Beværter- eller Gæstgiverivirksomheder*, der ikke uden Forening med anden Virksomhed kan fortsættes. Det synes dog efter Politidirektørens Skrivelse, Oversigten S. 52 og Schlichtkrull S. 19 Nr. 2 c, at Bestemmelsen har vakt Tvivl og endog været fortolket derhen, at den ogsaa gav Anvisning paa at komme *anden* bestaaende Næringsvirksomhed til Hjælp ved at forene den med ny Beværter- eller Gæstgiveradkomst.

Man foreslaar nu *dels* at tydeliggøre den nævnte Mening, *dels* at gøre Reglen ensartet for By og Land og *dels* endelig at indskrænke Sammenlægningsstilladelsen til saadanne Tilfælde, hvor den paagældende Beværter- eller Gæstgiverivirksomheds Fortsættelse af særlige Grunde skønnes ønskelig.

Som Regel er, navnlig i Byerne, den Omstændighed, at en Beværter- eller Gæstgiverivirksomhed ikke kan ernære sin Mand, et Tegn paa, at der ingen Trang er til dens Fortsættelse, og i saadanne Tilfælde er det sjældent heldigt at forlænge dens Tilværelse ved en kunstig Sammenlægningsbevilling. Snarere kunde der være Tale om i saadanne Tilfælde at tillade Ombytning med anden Næringsadkomst, hvad dog ikke henhører under denne Paragraf.

I Paragraffens 2det Stykke er Reglen om Lokaleadskillelsen gjort anvendelig paa ethvert Tilfælde af Næringsammenlægninger. Det var nemlig formentlig ikke tilstøttet, naar Reglen ifølge Loven efter sin Ordlyd kun gælder Købmands- og Høkernæring.

I Paragraffens 3die Stykke kun et Forsøg paa Tydeliggørelse.

§ 12

tillader Beværtere med stærke Drikke at sælge *Øl og Brændevin ud af Huset*. Navnlig paa Landet, hvor der er Ønsker oppe om at indskrænke *Forhandlingen* med stærke Drikke (jfr. § 27), men hvor man f. Eks. for Trafikkens Skyld har tilladt Oprettelse af *Beværtninger*, er det ofte følt som en Mangel, at Oprettelsen af Beværtningen med *Nødvendighed* tillige betyder Oprettelse af Handel. Roskilde Amtsraad har ogsaa, se Oversigten S. 52, udtrykkelig ønsket denne Forbindelse mellem Beværtning og Handel med *Øl* og *Brændevin* hævet; og da ogsaa i Byerne den paagældende Forbindelse kan skabe Vanskeligheder ved fremtidig Regulering af Handelen, og der i Byerne ingen Trang er til saadan Forbindelse, idet der overalt er Forhandlingssteder nok for de nævnte Varer, har man foreslaaet Reglen indskrænket til saadant Salg, som fremtræder som Tilbehør i rimeligt Omfang til tillavet Mad, hvis Salg ud af Huset er tilladt ifølge § 1.

Tilladelsen til for Beværtere »at drive Herbergeri for rejsende Haandværkssvende og andre ubemidlede Personer« synes lidet heldig og tillige overflødig, se bl. a. § 10, 2det Stykke, og er derfor strøget.

Næringsadkomst paa Konditori bør formentlig ikke som saadan være forbunden med Ret til Udskænkning af stærke Drikke. Man finder det naturligt, at der, hvis saadan Ret ønskes, søges Beværterbevilling. Da den nuværende § 12, 2det Stykke, tilmed synes at indeholde en Uklarhed paa dette Punkt, har man foreslaaet sidste Del af Stykket udeladt.

Gæstgiverier har paa Landet kun Ret til at beværte Rejsende. Det er neppe tilraadeligt, som fra forskellige Sider ønsket, se Oversigten S. 53—54, at give en bestemt Definition paa Rejsende; dels former Forholdene sig forskelligt efter hver Beværtnings Beliggenhed og øvrige lokale Forhold, dels beror den paagældendes Egenskab af Rejsende ofte paa saadanne individuelle Forhold — Øjemedet med hans Tilstedeværelse, det Selskab, han er i o. s. v. —, som ikke lader sig samle i en almindelig Lovregel. Derimod kan der overfor det enkelte Gæstgiveri være Anledning til at definere Udtrykket Rejsende derhen, at de skal have Bopæl i en bestemt Afstand fra Gæstgiveriet for derved at præcisere, f. Eks. at Beboerne i en nærliggende By, en Nabofabriks eller en større